

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

orate, vos mei, nam sicut Christus Spiritu Dei eiecit dæmonia, ut dicit in Evangelio: Ita per preces ex vera in Christum fide & Spiritus ardore profectas contra Satanæ insidias munire nos possumus. Nam Spiritus S. est Spiritus gratiæ & precum, Zachar. 12. vers. 10. Econtra verò sicut civitas muris carens facili negotio ab hoste occupatur: Ita cor hominis, quod vero DEI timore & precibus non est munitum & circumvallatum, facili negotio in Potestatem Satanæ redigitur, confer Tob. 8. vers. 2. ubi per nidorem hepatis ex pisce Asmodæus fugatus esse legitur. Talem vim habent etiam odora menta precum, Apoc. 8. vers. 3.

Leo terretur cantu galli: Ita leo infernalis precibus ex vigilanti spiritu profectis deterritur & abigitur, 1. Petr. 5. v. 8. 9.

2. *Insigne miraculum.* Fortis quidem armatus est Satanæ, sed longè fortior Messias, qui ipsum expulit, unde cæco visus, surdo auditus, muto loquela restituta fuit, adeoque quatuor simul in uno homine miracula perpetrata sunt.

Evidenter hinc evincitur, Christum esse verum Messiam, & Magistrum ad salvandum, qui non solum in diebus carnis suæ circumvixit, & benefecit, & liberavit, qui à Sarana affligebantur, Act. 10. vers. 38. Sed adhuc pro nobis pugnat, & contra hostem infernalem suos fideles acriter defendit, nam in manibus suis descripsit eos, Esa. 49. v. 16. conf. Es. 54. v. 10.

De Secundo.

Sequitur miraculi acceptio, quæ est

1. *Dextra*, quò pertinent

1. *Admirantes.* Nam admiratæ sunt turbæ, inquit Evangelista, & non simplici-

ter admiratæ sunt, sed ut Matthæus explicat, ἐξίστατο, quod est obstupescere, & de statu mentis dejici, ut in raptibus fieri solet. Agnoscunt igitur ex hoc miraculo Christum esse Davidis filium, Matth. 12. vers. 23. id est, verum Messiam, & promissum mundi Salvatorem; quamvis postea blasphemantibus Christum Phariseis, os sibi obturari sinunt, & confessionem occultant, quod infirmitati ipsorum ascribimus.

Nos quando videmus Deum adhuc hodie miracula operari in cælo, in terra, in mari, &c. non floccipendamus ea, sed admiremur cum turbis in præsentis Evangelio, & virtutem Dei annunciemus, qui vocavit nos de tenebris in admirabile lumen suum, 1. Petr. 2. vers. 9. Caveamus autem, ne in duas partes claudicemus, 1. Reg. 18. vers. 21. Sed quod corde credimus ore quoque confiteamur, Roman. 10. v. 10. nam tepidos evomet Dominus, Apoc. 3. v. 16.

2. *Depradicantes*, quorum fortasse plures fuerunt, sed unica hîc erumpit muliercula, quæ vocem suam extollit, & beatus venter, inquit, qui te portavit, & ubera quæ suxisti. Sed quia à Christo unico salutis nostræ fundamento ad Mariam delabitur, acceptat quidem Christus præconium illud, quatenus de felicitate & prærogativa externa accipitur, quam Maria mater Christi habet præ omnibus aliis mulieribus, sed quia hoc nihil facit ad veram beatitudinem, quæ in altero seculo fidelibus præparata est, corrigit Christus illam exclamationem, & imò, inquit, beati, qui verbum Dei audiunt & custodiunt. Hoc est unicum medium, quo custodimur per fidem in salutem, 1. Petr. 1. v. 5.

Mulier hæc suo nos docet exemplo, quàm facilè Deus etiam præter spem aliquos excitare

tare possit, qui gloriam suam annunciet, & errantibus contradicant, si vel maximè un tantum sit muliercula. Ita solus Moses contradicebat incantatoribus Ægyptiacis, Exod. 7. vers. 11. Elias Baaliticis sacerdotibus quorum erant centum quinquaginta, 1. Reg. 18. vers. 19. Micha falsis Prophetis, 1. Reg. 22. vers. 6. seqq. Johannes Hussus Concilio Constantiensi. Lutherus toti Papatui. Non ergò moveamur, si populosam malignantium caterva veritati resistat. Ex ore enim infantium & lactentium sibi laudem Deus perficere potest, Pl. 8. v. 3.

2. *Sinistra*

1. *Calumniantium*, ut sunt Pharisei & Scribæ, teste Marco, c. 3. v. 22. Hi excipiunt contra propriam conscientiam, Christum ejicere dæmonia per Beelzebub principem dæmoniorum. Fuit autem Beelzebub idolum Philistinorum, cujus mentio fit, 2. Reg. 1. vers. 2. quo nomine Judæi Diabolum intelligunt, gentium enim Dii sunt dæmonia, Pl. 96. vers. 5. aliàs idem est quod Dominus seu Rex muscarum, quia sub vexillo suo totum exercitum Diabolorum, instar muscularum per aërem volitantium, tanquam Imperator gubernat.

Discimus inde, nihil à morfu sycophantarum tutum esse. Sed rectè faciendo neminem time, & si maledicorum morsus experiri cogaris, perpende, quod idem Christo accidit. Servus non est major Domino, Joh. 15. v. 20. Si Magistrum Beelzebub nominant, quid mirum si & ministros ita nominent, Matth. 10. vers. 25. copiosa interim tibi merces in cælo reservatur, Matth. 5. v. 12.

2. *Tentantium*, qui signum petunt è cælo, ut vel solem sistat, vel retrogredi faciat, quod utrumque contigit, illud tempore Josuæ, Jos. 10. vers. 13. hoc tempore Hif-

kia, 2. Reg. 20. v. 9. vel tonitrua excitet, ut Samuel, 1. Sam. 12. vers. 18. vel ignem de cælo dejiciat, ut Elias, 1. Reg. 18. v. 38. sed hoc ipso stultitiam suam produnt, dum miracula petunt in ipsis miraculis, cujus farinae sunt etiam hodierni Pontificii, dum sub clarissimam Evangelii lucem, quæ hodie resplenduit, miracula à nobis flagitant. Sed quod Christus Phariseis respondebat Matt. 12. v. 39. idem habeant sibi à nobis: Generatio mala & adultera signum quærit, & signum non dabitur ei. Nam contenti sumus signis & miraculis Apostolorum, quibus doctrinam nostram confirmarunt. Et certissimum hoc Antichristi signum esse nobis certò persuademus, cujus adventus erit secundum operationem Satanæ, in omni virtute, & signis & prodigiis mendacibus, 2. Thess. 2. v. 9.

De Tertio.

Restat ut examinemus *Christi apologiam & defensionem*, quæ est

I. *Refutatoria*, contra Phariseorum & Scribarum calumniam potissimum directa, & quinque constat argumentis.

i. *Desumitur ab incommodo*, vers. 17. 18. hoc modo: Si per Beelzebub ejicio dæmonia, ut vos dicitis, Satanus adversus seipsum dissidet. At Satanus adversus seipsum non dissidet, Ergò nec ego per Beelzebub ejicio dæmonia. Assumptionem Christus probat inde, quia regnum ejus stat inconcussum, illud autem fieri non posset, si bella & dissidia intestina prædominarentur. Hoc argumento commendatur nobis concordia, cum maxima sit spirituum malorum in obfirmando regno suo consensus, ut & nos in asserenda & defendenda Ecclesiæ unitate per vinculum pacis invicti & unanimes simus, Eph. 4. vers. 3. idem sentientes, in pace

Beelzebub
clm dicit?